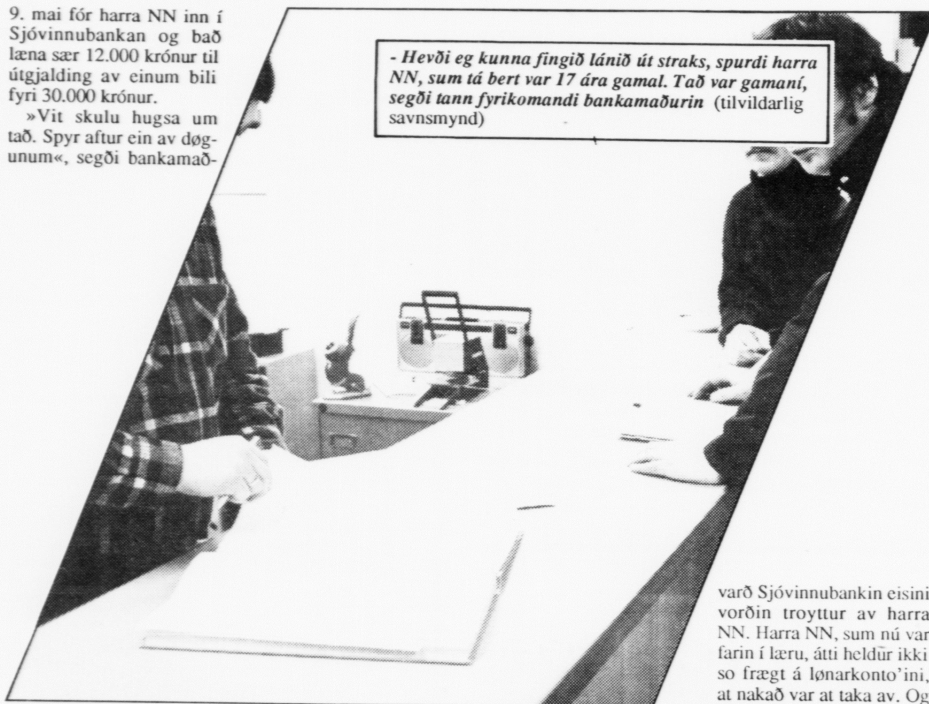

GJØRD GERÐ...

Søgan um eitt lán, sum harra NN hevur fingið, men ongantíð tikið, tí hann bert var 17 ár, tá bankin gav honum 12.000 krónur til útgjalding fyri ein brúktan bil

9. mai fór harra NN inn í Sjóvinnubankan og bað læna sær 12.000 krónur til útgjalding av einum bili fyri 30.000 krónur.

»Vit skulu hugsa um tað. Spyr aftur ein av døgnum«, segði bankamaðurin.

- Hevði eg kunna fingið lánið út straks, spurdi harra NN, sum tá bert var 17 ára gamal. Tað var gamaní, segði tann fyrrikomandi bankamaðurin (tilvildarlig savnsmynd)

urin, sum hevði skrivað niður tað, sum hann helt vera viðkomandi í málinum.

Peningin straks!

11. mai skrivaðu partarnir undir lánið. Men harra NN skuldi brúka peningin skjótast, og 14. mai spurdi hann, um hann kundi fáa lánið út straks.

»So skjótt gongur tað ikki avgreiða pappírini, men tað er í lagi. Far tú niður í kassan og sig frá mær, at tú hevur fingið eitt lán, og at tú kanst taka 12.000 krónur út, sjálvt um tú yvirtrekkir lónarkontoina«, segði tann fyrrikomandi bankamaðurin.

Soleiðis fekk harra NN ein nýggjan, brúktan bil, sum hann skuldi brúka til at koyra til og frá arbeiði. Hann hevði skrivað undir uppá, at hann skuldi gjalda lánið, sum var formliga stovnað 22. mai, aftur við fastari flyting av lónarkonto'ini.

Stokkut gleði

Bilurin koyrði bara í tveir dagar, so brendi motorurin saman og bilurin mátti á verkstað. Síðani koyrði hann í ein mánaða, men brann so saman aftur, so motorurin mátti skiftast út.

Nú var harra NN vordin troystur av hesum bilinum, og hartil var NN farin í læru, so tað gekk striltið at gjalda avdráttirnar til bankan og til sjálvan bil-sáttmálan, og hvaðna verri allar tær óvantaðu umvælingarnar.

Tað endaði við, at harra NN setti bilin frá sær uppi á bilasøluni, sum hevði verið millummaður í keypinum og eisini hevði skift motorin fyri harra NN.

- Seljið hann bara so dýrt, út kunna, segði harra

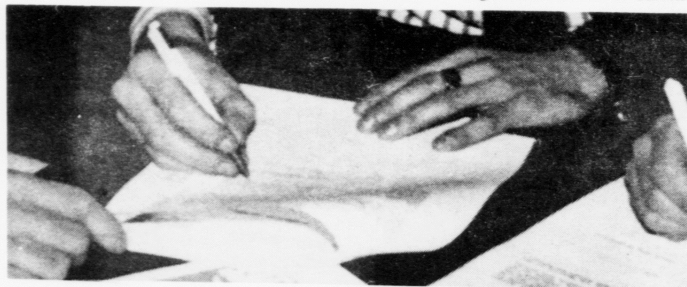
andi millum harra NN, bilasølu og fyrrverandi eigaran var úti av verðini; eftir stóð harra NN við ongum bili og ongum oyra. Men eisini uttan kvøl.

Helt hann!

Sjóvinnubankin hevði kortini ikki fingið sítt! Og hóast bankar eru *large* og til fyri okkara skyld eftir íðuligu lýsingar-herferðunum at døma, so lata teir ikki 12.000 krónur fara afturvið borðinum fyri tað um harra NN hevur for-

varð Sjóvinnubankin eisini vordin troystur av harra NN. Harra NN, sum nú var farin í læru, átti heldur ikki so frægt á lónarkonto'ini, at nakað var at taka av. Og fyri alt tað, so hevði hann flutt lónina til annan peningastovn. Hóast bankin sendi bæði hvítar og gular brævbjálvar - bæði við rúti og ongum - so hendi einki uttan at harra NN tvær ferðir ringdi í bankan og segði, at tað lá eitt sindur tungt, men hann skuldi royna...

Nú eru fleiri ár liðin, síðani tann spenti, komandi bileigarin harra NN var inni í Sjóvinnubankanum og fekk hansara 'ja' til stóra býlenskið; men lánið hevur hann ikki gildið aftur. Tí er bankin

NN, ið vónaði at sleppa burturúr verkstaðsrokningini á hendan hátt.

Endiliga leysur! Men...

»Tað gekk akkurát«, pástóð bilasølan. Bilurin var seldur og alt millumver-

fummað seg og í ungdomsins lættsinni keypt ein bil, sum var til lítla gleði, men bert til kvøl og stórar útreiðslur.

Peningin, takk!

Eins og harra NN varð troystur av bilinum, so

vordin so troystur, at hann slabbar harra NN í rættin. »Vit vilja hava handan peningin aftur, sum tú lænti frá okkum«, sigur advokaturin vegna bankan.

Ómyndingur

»Sorry, men harra NN

hongur ikki upp á lánið, tí hann var ómyndingur, tá hann tók tað«, svarar advokaturin hjá harra NN. »Harra NN var bara 17 ár, tá tit góvu honum lánið. Hann fylti átján 18. mai og tit guldur honum peningin 14. mai!«, vísti advokaturin á. Og rætt er tað: tað ber ikki til at gera bindandi avtalur við ómyndingar.

»Jú, men lánið var ikki stovnað fyrrrenn 22. mai, og tá var hann 18«, vildi bankaadvokaturin vera við.

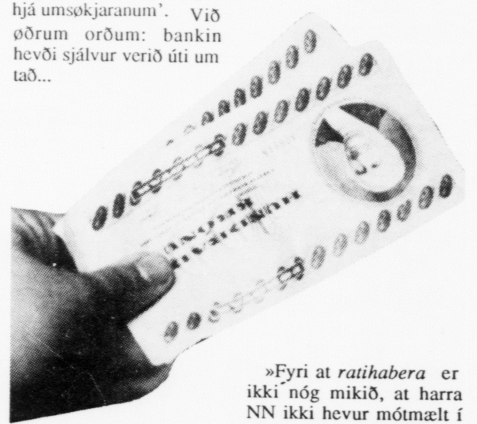
»Den går ikke«, segði dómarafultrúin. Og hann hevði gott um at halda. Tí bankamaðurin, sum vitnaði í rættinum svaraði 'ja', tá hann varð spurður, um útgjaldingin 14. mai skuldi roknast sum útgjalding av láninum í forhend og ikki bara sum loyvi til eitt yvirtrekk. Hartil kom, at tá tann fyrrikomandi bankamaðurin á sinni fylti umsóknina út fyri harra NN, skrivaði hann *einki* í teiginum 'føðingardagur hjá umsøkjaranum'. Við øðrum orðum: bankin hevði sjálvur verið úti um tað...

viðurkennir ta avtalu, hann gjørdi sum 17 ára gamal. Roknar hann seg fyri at hanga upp á bilin eftir at hann fylti 18, so má hann eisini roknast fyri og eisini sjálvur rokna seg fyri at hanga upp á lánið!«, segði bankaadvokaturin, ið eisini vísti á, at harra NN heldur ikki hevði mótmælt rykkjarunum, sum vóru komnir frá bankanum.

Bankin flytir peningin

Advokaturin hjá harra NN var ikki fullsámdur.

Hann hevur ratihaberað!

- Tá fólk koma í bankan at læna pening til bilkeyp, so taka vit sum givið, at tey eru 18, segði bankamaðurin, sum vitnaði í rættinum.

So mátti advokaturin fyri bankan royna aðrar vegir.

»Harra NN hevur *ratihaberað*«, segði bankaadvokaturin.

»Ratiha- hvat?«, hugsaði harra NN við sær sjálvum og vísti seg ikki hava gjørt nakað slíkt. Men harra NN, ið ikki kundi vita, at *ratihabera* merkir, at hann eftirsíðan hevði víðurkent tað, ið hann hevði avtalað sum ómyndingur, gjordist munin klókari og eitt orð rikari, tá bankaadvokaturin fór at útleggja lógartekstin.

»Harra NN hevur brúkt bilin og havt hann um hendi annars, eftir at hann fylti 18 ár, og hartil hevur hann flutt nakrar avdráttir til bankan fyri lánið. Í tí liggur, at hann eftirsíðan

»Fyri at *ratihabera* er ikki nóg mikið, at harra NN ikki hevur mótmælt í bankanum. Og víðvíkjandi avdráttunum fyri lánið, so er tað ikki nakað, sum harra NN beinleiðis hevur tikið stig til eftir at hann fylti 18. Talan er um pening, sum *bankin* og ikki NN flytir sambart eini avtalu, ið varð gjørd, tá harra NN var 17! Og gagn hevur harra NN einki havt av bilinum: hann koyrði ein mánað ella so, so tað kann bankin kanska fáa eitt sløð fyri, - meira kann talan ikki verða um«.

Og har sat dómarafultrúin so og kláði sær í nakkanum.

Heim at lesa uppá

»Tað er eingin ivi um, at lánið er tikið, meðan harra NN var ómyndingur«, segði dómarafultrúin og legði aftrat:

»Spurningurin er bara, um hann hevur *ratihabera* ella ikki, og fyri at avgera tann spurningin má eg fara heim og lesa uppá«.

Og tí skili gongur harra NN og biðar. Óvitandi um hann hevur *ratihaberað* ella ikki...

ówh